

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۱۱/۰۸

پوهاند محمد بشير دوديال

د ژوند ستندرد او ټولنيز وضعيت

بيوزلي نه يواځې دا چې د يوه وگړي فردي مشکل دی، بلکې تر دې هم مهمه دا چې بيوزله ټولنه لا زياتو ستونزو سره مخامخ وي او بالاخره د ځان او د نورو دښمنه گرځي. بيوزلي هغه ناوړه حالت دی چې يو وگړی (يا هم يوه ټولنه) د ژوند حد اقل امکانات ونه لري. په دې حالت کې وگړي عادي وضعيت او روحي ثبات له لاسه ورکوي او پريشانۍ، له ژوند څخه زړه توروالي، موهوماتو او خرافاتو ته مخ اړول، يو پر بل يرغلونه، فزيکي ناتواني او يو پر بل بې باوري مسلطه کيږي. په دې حالت کې وگړي ډير ژر تحريک کيږي، زغم له لاسه ورکوي، افراطي عمل کوي او په پای کې آن د ځان او نورو ژوند ورته بې توپيره وي. د ډيرخپگان خبره داده چې د بيوزلو دريځ او حيثيت هم ځورونکي وي. دوی ذاتي غرور له لاسه ورکړی وي او د نورو لاس ته گوري؛ بده خو داده چې په آسانه د نورو د لاس وسيله گرځي.

د بيوزلي برعکس؛ هوساينه او اقتصادي ځواکمنی کې نه يواځې دا چې پورته ناوړه حالات نه وي، بلکې وگړی دمتعالي ارزښتونو خواته ځي، روحي او جسمی صحت دامن وي، نشاط او نوبت وي، هيلې په غورځيدو وي او فرد دټولو او ټول دفردي سلامتې غواړي. هوساينه يو نسبي مفهوم دی، يعنې کيدای شى يو وگړی نظر بل يا يوه ټولنه نظر بلې ته هوسا وي. يا کيدای شى يو وگړی نظر يو پخوانی وخت ته، په اوسنی وخت کې هو سا وي. هوساينه يعنې د ژوند اړتياوو ته لاسرسۍ.

دا چې دټولني وگړي تر کومه بريده پورې له يو شمېر ضروري توکو، خدمتونو او اسانتياوو څخه برخمن دي او د هېواد نا خالص کورني توليد څخه څومره هريووگړی گټه پورته کولای شي، د ژوند کچه يا ستندرد (Living standard) بلل کېږي. دا يو نسبي مفهوم دی چې هره ټولنه کې توپير لري.

نن ورځ خدمتگار، بادرايته، مسنول، د تخصص لرونکو مدبرو مديرانو لرونکي حکومتونه د ژوند د ستندرد د ترلاسه کولو لپاره کار کوي. دوی په دې پوهيږي چې د يوې روغې-رمتې ټولني دلرلو لپاره بايد ټاکلو ستندردونو ته ورسېږي، ترڅو په ټولنه کې وفاق، عدالت، ثبات او باور رامنځته شى. د انسان د مادي اړتياوو پوره والی، د ده

پرشخصیت او معنوی بُعد اغیز لری. نو د دې لپاره چې د ټولني وگړي مو د انساني عالی سجايو او لرونکي، مهذب، عاطفي، متعادل، خوښ او سالم وي، بايد دغه ستندردونه او معيارونه ورته چمتو کړو.

دلته د انساني ژوند د ستندرد يو څو هغه معيارونه او علايم چې د پرمختيا په پايله کې راڅرگندېږي په لاندې توگه په لنډ ډول لست کېږي:

۱. د يو هيواد په مسلط او اصلي اقتصادي سکتور کې د دوی دمدای نعماتو د توليد اندازه: دبيلگې په توگه د برازيل اساسی اقتصادي توليدات اوسکتور د قهوی يا ربړو توليد دی، دخليج د هيوادو اساسی سکتور نفت دي او داسې نور. په اوسنيو شرايطو کې چې لا مور نوي زيږيدلی او نوي په پښو دريدلی صنايع (infant industry) هم نلرو، او لا اوس مو هم کرنه عمده توليدی سکتور دی، نو زموږ لپاره د کرنې په سکتور کې د يو تن زراعتي کارگر د توليد د اندازې لوړوالی، يو شرط دي. دا چې زموږ د کرنې د وزارت او دغه سکتور کې د کار کوونکو د کار اغيزمنتيا، د دغې ادارې ستراتيژي، تخصصی کیفیت او بالاخره دکار پايله څه ده، ټولنه ورباندې قضاوت کولای شي. خوراک د انسان لومړنی فزيولوژيکی اړتيا ده؛

۲. د سړي سر د بريښنا د لگښت اندازه: انرژيکی سرچینې او د انرژي مهياوالی د ژوند مهمه اړتيا ده، په تيره بيا نن ورځ تر نيمايي زيات ضرورتونه د بريښنا په واسطه پوره کېږي. په هغه ټولنه کې چې لا هم په يوويشتمه پيړۍ کې ښارونه بی بريښنا او خلک تورتم کې وي، يا بريښنا په لاسي توگه پراتسانو درول کېږي، نو د دوی د ژوند معيار به په کوم بريد کې وارزوو؟

۳. د ډېرو د سکرو يا کومې بلې انرژيکې منبع لگښت: د مدبرو رهبرانو او خدمتگزار دولتونو لرونکو ټولنو له بريښنا پرته کافی اندازه نور منابع هم تدارک کړی، لکه د ډېرو سکاره، نفت، سون گاز، سولرانرژي او نور. په دې برخه کې د دوي لگښت د دوی دارتياوو پوره کوونکی دی. هغه ټولنه چې لا اوس يې هم ښځې او ماشومان پچې جارو کوی يا له غرونو بوتې راکوزوی، لا هم تر دې معيار پورې د رسيدوډير واټن لري؛

۴. دڅښاک لپاره پاکي اوبه لرل: د بيوزلو ټولنو يو ستونزه د ناپاکه اوبو د څښلو لامله د هغو ناروغيو شتون دی چې په پرمختللو هيوادو کې لا د مخه له منځه تللی دي؛

۵. د وگړو د عمر اوږدوالی: مور به څه ووايو چې نورو هيوادو کې د عمر توقع کيدونکی اوسط حد ۷۴کلونه او دلته زموږ ټولنه کې ۴۷ کاله دی؟؟؟

۶. د سړي سر حيواني پروټين لگښت: الله(ج) خپلو بندگانو ته نعمتونه لورولي دي. لومړنی نعمت ايمان دی. نور نعمات هغه دي چې د دوی شاوخوا موجود دی، ورپسې، سمندرونه او بادونه يې دوی ته مسخر کړی، په هغو کې يې شته منابع د دوی درزق وسيله گرځولی، دوی ته يې هغه روا گرځولي، دوی يې هڅولي چې په خپل مشروع کار او هڅو سره دغه نعمات تحصيل او ورڅخه کار واخلي او د پاک پروردگار شکر ادا کړی. خوارځواکي، نورو ته د يو مری وچې ږودۍ لپاره لاس نيول د قوی مومن صفت نه دی، دا عزت نه بلکې ذلت دی. هغه څه چې الله پاک فرمایي چې تر ذلت عزت غوره دی او تر ضعيف قوی ستایلی دی. مرفه ټولنو خپلو وگړو ته د ورځې تر ۳۰۰۰ کالوری انرژي مهيا کړی، خو د افغانستان خلک لا هم په تياره کې يوبل سره په جگړه دي، دجگړې په لوگيو کې يې دشکران

پرځای کفران کړی او په ډیر مشکل یې د ورځنیو مهیا کالوریو اندازه تر ۱۵۰۰ رسیږی، هغه هم په شک کې ده. د دوی د پروتین منبع تر ډیره نباتی ده، نه حیوانی؛

۷. په بنوونځیو کې د ماشومانو د شمولیت سلنه: د دې معیار په هکله آن زموږ په ډیرو لري پرتو کلیو کې خلک تر هر چا لازیات ښه پوهیږی، چې دبنوونځیو څه حالت دی، څومره بنوونځی یې سوځول شوی او څومره ماشومان د تعلیم له حق څخه بی برخي دي. دا ثابته خبره ده چې منکرات هغو حالاتو کې زیاتیری چې بیوزلی او ناپوهی د خپریدو په حال کې، بنوونځی تړل شوی او خلک وري او وزگار وي؛

۸. د اوسېدو په یوه کوټه کې د وگړو وسطي شمېر: لا اوس هم په یوویشتمه پیری کې، په یوه کوټه کې ۸-۱۲ تنو پوري له څاریو سره اوسیری؛

۹. د هرو زرو تنو لپاره د ورځپاڼو شمېر: لا هم په لویو ښارونو کې خلکو ته اخبار ندی مهیا، ډیر خلک لا دولتی اخبار (انیس، هیواد، اصلاح) نه پیژنی. هر کورته کومه ورځپاڼه نه رسیږی، دمطالعی کلچر ډیر ضعیف او له واقعیتونو او اطلاعاتو وقوف تر ټولو په ټیټه کچه کې دی، حال داچې یو-دوه غرونه ها خوا زموږ گاونډیو هیوادوکې، آن د لري پرتو سیمو هر کورته هر سهار ۸-۹ بیلابیل اخبارونه استول کیږی، یا اقلأ په هروزرو تنو کې ۷۰۰-۸۰۰ (په سلو کې ۷۰-۸۰) وگړی ورځپاڼو ته لاسرسی لري؛

۱۰. د دوکتورانو شمېر: یو دوست کیسه کوله چې دکابل هوایی ډگر کې کابل ته راغلی یو بهرنی د هندي کمپنی الوتکی ته پورته شو، چې ډیلی ته ولاړ شي، کله یې چې شاخوا په سیتونو نظر ولوید، سوال ورته پیدا شو چې ایا دا امبولانس ده که الوتکه؟

۱۱. د ښارونو پاکي، نظم، سهولتونه او د ښاري خدماتو وسعت: کله که یو بهرنی کابل ته راځي، په مشکله سره باور کولای شی چې دا ښار به د یوه دیرش میلیونه لرونکی هیواد پلازمینه وی! کابل ښار یو لومپن ترین ښار دی، د وطن نور ښارونه هم همداسې درواخله؛

۱۲. د اجتماعي تحرک درجه: له بده مرغه اوږدو جنگونو دملت روحيات ځپلي دي، له همدې امله ټولنیز تحرک، د خلکو ترمنځ خپلمنځي صمیمیت، درناوی، معاشرت، نوښت، تخلیقات او ایجادیات نه لرو؛

۱۳. د لیک لوست لوړ نسبت: لا هم افغانستان هغه هیواد دی چې بیسوادی پکې زیاته ده؛

۱۴. د عصري ژوند له بېلگو سره اشنایي: په ډیر زحمت مو وروسته تر ډیره مودې څه ناڅه خلک د عصري ژوند له بېلگو سره آشنا شول، خو بل شرط دا دی چې له عصري تکنالوژی سره سره یوځای د دغې تکنالوژی کلتور او د هغی د استعمال طرز هم زده شي؛

۱۵. د مطبوعاتو د ازادی درجه: له نیکه مرغه دې برخه کې بریالیتوبونه لرو، خو لا هم ویره ده چې د ثواب تر نوم لاندې له دې ازادی بی برخي شو؛

۱۶. د بهرنی سوداگری جوړښت: افغانستان هغه هیواد دی چې بهرنی سوداگری کې یې صادرات په سلو کې پنځه او واردات په سلو کې پنځه نوي دي،

۱۷. د بشري کار ځواک ورځ په ورځ ښه والی: ترڅو د ماهر، نوښتگر او متخصص کار ځواک روزني ته لومړيتوب ور نکړل شی او چاری تجربه لرونکو او پوهو کارکوونکو ته ونه سپارل شی، پرمختیا او د ژوند لازم ستندرد ته رسيدل نا ممکن دی؛

۱۸. د مالي او پولې مؤسساتو اغيزمنتوب: د دغه ډول مؤسساتو غوره مدیریت، اعتبار او ګټور فعالیت د ټولني مادی شتمنی او د هغې ګټه تضمینوی،

۱۹. نوي تکنالوژي: په صنعت، کرنه، کانونو، ترانسپورت، ښوونه او روزنه، ودانيزو او نورو بنسټيزو برخو کې د تکنالوژي عصریوالی د وګړو د هوساینی او ملی تولید د زیاتیدو ضروري شرط دی،

۲۰. د سړي سر ګټې وده،

۲۱. سیاسي استقرار او د وضعیت ثبات: دا شرط د بشپړ امنیت او د قانون د حاکمیت معنا لري،

۲۲. د اداري د کفایت درجه: د بی کفایتیه، فاسدي او ناکاره اداري څخه د خلاصون په معنا ده،

۲۳. د ګوندونو آزادي: د ملی او مترقی ارمانو لرونکو احزابو شتون، دمدنی ارزښتونو، د وګړو د سیاسي شعور دپوخوالي او ولسواکی یو شرط دی؛

۲۴. د تفریحي، کلتوري او آموزشی مرکزونو شمېر او دې برخو کې اسانتیاوې او د فکر تعالی.

دا کافی نده، چې وګورئ دپخوا په پرتله مو کوڅه کې ۲۰-۲۵ ګاونډیان د شخصی موټرو خاوندان شوي، مهمه دا ده چې د ملی شعور، ملی یووالي، مدني چلند، دواحد ملت کیدو تلاش او فرهنگي بنچمارکونه (عقربې) څه ډول دي، مهمه دا ده چې آیا دغه نوي د شخصی موټرو لرونکی شوی ګاونډیان موله کوم مدرکه د موټرو خاوندان شول، د چاپیریال د ستونزو، ښاري فرهنگ، د ګاونډیتوب د حقوقو، د خپل اولاد دراتلونکی، ورځینو پېښو او نورو سبانیو مسایلو په اړه څه او څومره فکر کولای شی او د غالیو، تلویزیون او موټر تر څنګ یې کور کې کوم کتابتون هم جوړ کړی که نه؟

دا و سنجوئ چې عامه خدمات چې د ژوند دستندرد یو معیار دی، دهیواد ټولو وګړو او لري پرتوسیمو ته په عادلانه او مساوي ډول رسیري؟

له نیکه مرغه لا هم فرصت شته چې دغه ډول مسایلو ته لار- چاري وسنجوو.

هر هغه نظام چې د پورتنیو ستندردونو د تر لاسه کولو لپاره پروګرام ونه لري، د سیاسی واک هر هغه علاقمند چې پورته اهدافو ته رسیدو په لارو- چارو ونه پوهیږی، د زعامت هر هغه مدعی چې د پورتنیو ستندردونو په ارزښت نه وي خبر، هغه د ټولني د چارو د واک د تر لاسه کولو وړتیا نه لری. دوی به هیواد د آزادی او آبادی پرځای غلامی، بیوزلی، بی عزتی او تدریجی تحلیل او تجزیې خواته بوځي. پای

